

kursního soudu na opačném mylném náhledu spočívající odkliditi a soudu tomu uložití, by o rekursu žalované strany, pokud jde o nevyřízenou ještě otázku příslušnosti a o útratách rekursu znova rozhodl.

Čís. 8487.

Výkaz nedoplatků není postačitelým exekučním titulem podle § 1 čís. 13 ex. ř. pro exekuci vnuceným zřízením zástavního práva na nemovitosti k vydobytí poplatků z převodu majetku.

Soud jest povinen zkoumati po formální stránce exekuční titul, vydaný správními úřady, zejména v otázce, zda předložená listina jest v tom kterém případě »podle předpisů o tom platných« exekučním titulem podle § 1 čís. 13 ex. ř.

(Rozh. ze dne 23. listopadu 1928, R I 860/28.)

Na základě výkazu nedoplatku poplatku z převodu nemovitosti navrhl stát povolení exekuce vnuceným zřízením zástavního práva na nemovitosti. Soud prvě stolice exekuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl. **Důvody:** Exekučním titulem jest výkaz nedoplatků berního úřadu v O. a jde o převodní poplatek z nemovitosti. Podle § 1 čís. 13 ex. ř. jsou exekučním titulem platební příkazy a výkazy nedoplatků podle předpisů o tom vydaných vykonatelné, čímž jest řečeno, že platí dosavadní předpisy o vykonatelnosti a o exekučním dobývání. Podle § 72 zák. poplatkového ze dne 9. února 1850, čís. 50 ř. zák. a § 14 vyn. min. fin. ze dne 3. května 1850, čís. 181 ř. zák. a výnosu ze dne 13. prosince 1852, čís. 256 musí k žádosti o vklad zástavního práva připojen býti duplikát platebního příkazu straně doručeného i s výkazem o doručení (doručovací lístek) a s úředním potvrzením, že platební příkaz jest právoplatný. Podle toho nestačí, když berní úřad předložil jen výkaz nedoplatků, neboť to není příkaz straně doručený, a dále opomenul přiložit doručenku. Soud exekuční neměl tedy žádosti exekuční vyhověti, pročež bylo důvodné stížnosti vyhověno.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Stěžovatelka se odkazuje na správné odůvodnění napadeného usnesení, k němuž se na vývody dovolacího rekursu dodává toto: Podle § 1 čís. 13 ex. ř. jsou exekučními tituly platební příkazy a výkazy nedoplatků o přímých daních a poplatcích atd. podle předpisů o tom platných vykonatelné. V tomto případě jde o exekuci k vydobytí nemovitostních poplatků převodních vnuceným zřízením práva zástavního. V tom směru však předpisuje nařízení ministerstva spravedlnosti a financí ze dne 13. prosince 1852, čís. 256 ř. zák., jímž byl vysvětlen předpis § 14 nařízení

ze dne 3. května 1850, čís. 181 ř. zák. a jímž bylo upraveno řízení k cíli knihovního vyznačení zůstatků převodních poplatků, že, pokud jde o nabytí bezvýhradného práva zástavního, pokud se týče o intabulaci, má býti k žádosti finančního úřadu připojen duplikát platebního příkazu, doručeného straně k placení povinné, s výkazem o doručení a úředním potvrzením, že příkaz nabytí práva a že poplatek v udané výši skutečně jest nedoplatkem. Tyto předpisy, jimiž jsou prováděny předpisy §§ 7, 60 poslední odstavec a 72 popl. zák. ze dne 9. února 1850, čís. 50 ř. zák. o dobývání zadržovaných poplatků, byly zachovány v platnosti článkem III. úv. zák. k ex. ř. (srv. k tomu judikát dřívějšího nejvyššího soudu ve Vídni čís. 153, uveřejněný pod čís. 454 sb. Nowak a zdejší rozhodnutí čís. 6010 sb. n. s.). Podle odstavce 2. citovaného čl. III. použití jest co do povolení a provedení exekuce ustanovení exekučního řádu. Nezáleží na tom, šlo-li vymáhající straně jen o přerušení promlčení přednostního práva podle odst. 14 nař. min. fin. ze dne 3. května 1850, čís. 181 ř. zák., neboť, nehledíc k tomu, že vymáhající strana navrhla bez bližšího vysvětlování exekuci »k vydobytí vykonatelné poplatkové pohledávky«, náleží také vnucený vklad práva zástavního k »zákonným prostředkům k vydobytí poplatku« (rozh. čís. 6010 sb. n. s.). Podle toho, co bylo uvedeno, nemůže býti pro tento případ postačitelým exekučním titulem pouhý výkaz nedoplatků berního úřadu, protože dosud platné předpisy nařizují jiný exekuční titul. Stěžovatelka je na omylu, míníc, že soud nemůže zkoumati exekuční titul, vydaný finančními úřady, ani po stránce formální. To platí jen po stránce věcné, kdežto po formální stránce jest soud nejen oprávněn, nýbrž i povinen přezkoumávati exekuční titul (srov. také rozh. čís. 4908 sb. n. s.), zejména v otázce, zda předložená listina jest v tom kterém případě »podle předpisů o tom platných« exekučním titulem podle § 1 čís. 13 (srv. také co do exekučního titulu pro poplatky rozhodnutí dřívějšího nejvyššího soudu ve Vídni uveřejněné v Právniku 1905 str. 24 a Neumann komentář k ex. ř. str. 30).

Čís. 8488.

Nepoužil-li advokát práva složití na soudě peníze přijaté pro klienta, nesmí mu je zadržovati, nýbrž jest podle všeobecných předpisů občanského zákona, nanejvýš podle §§ 961 a 1440 obč. zák. povinen peníze vydati.

(Rozh. ze dne 23. listopadu 1928, Rv I 316/28.)

Žalovaný, advokát, byl ustanoven žalobci zástupcem chudých ve sporu Ck I 259/25. Tento spor skončil smírem, jímž se mělo žalobci dostati 6.500 Kč, které také byly žalovanému poukázány. Žalovaný zaslal však žalobci jen část těchto peněz, zadržev si 1.208 Kč na úhradu útrat zastupování. Žalobě o zaplacení těchto 1.208 Kč procesní soud první stolice vyhověl, odvolací soud žalobu zamítl.

Nejvyšší soud obnovil rozsudek prvního soudu.